

Casa d'Espiritualitat Sant Felip Neri

C. de la Nena Casas, 47, Barcelona.

FGC: Les Tres Torres

Autobusos: 16, 70, 72, H6

A fi de facilitar l'organització del congrés i garantir la reserva dels dinars, us preguem que formalitzeu la vostra inscripció **abans del 31 d'octubre**.

FORMA DE PAGAMENT

Adjunto **taló** a nom de Cristianisme al Segle XXI

Faig una **transferència** al c/c de la Caixa d'Enginyers

3025-0001-12-1433230148

(adjunto comprovant de l'ingrés o transferència)

Si les inscripcions al dinar superen l'aforament del menjador (50 persones), donarem prioritat als congressistes de fora de Barcelona. Si no us podem acollir al menjador, us avisarem amb temps i us retornarem l'import abonat pel dinar. Gràcies per la vostra comprensió.

Associació Cristianisme al Segle XXI

Via Augusta, 228, baixos - 08021 Barcelona

cristianismexxi@cristianismexxi.cat / www.cristianismexxi.cat

tel.: 634 846 987

horari: de 9:00 a 10:00 h, els matins dels dies feiners

PROGRAMA

09.15 Recollida de documentació i acreditacions

09.45 Pregària

10.00 Benvinguda i obertura del congrés
ROSA MARIA TARRIDA I MILLET, presidenta de Cristianisme al Segle XXI

10.15 **PONÈNCIA 1**
Viure el Regne com a experiència comunitària de la fe, des del catolicisme
XAVIER ALEGRE, jesuïta, teòleg, professor de la Facultat de Teologia de Catalunya i de la UCA de San Salvador. Membre de l'equip de Cristianisme i Justícia

11.15 Descans

11.30 **PONÈNCIA 2**
Viure el Regne com a experiència comunitària de la fe, des de l'Església evangèlica
PERE ZAMORA, pastor protestant, doctor en teologia per la Universitat de Comillas i director del Seminari Evangèlic Unit de Teologia. També desenvolupa la direcció del Campus Fliedner a la Fundación Federico Fliedner de Madrid

12.30 Descans

12.45 Diàleg obert
 (prèvia lectura de les preguntes escrites)

14.00 Dinar
 (només podran acollir-se al dinar, que se servirà en el mateix edifici, aquelles persones que, en inscriure's, ho hagin demanat i pagat)

16.00 Actuació musical del grup ÀKAN, de Girona

16.30 **PONÈNCIES 3 I 4**
Què cal fer davant la irresponsabilitat col·lectiva en aquest moment de tant sofriment? Que potser sóc jo qui se n'ha de fer càrrec?
BEGOÑA ROMÁN, professora de filosofia de la UB
ITZIAR GONZÁLEZ, exregidora de Ciutat Vella, de Barcelona

17.30 Diàleg obert

18.00 Pregària i cloenda del congrés

DISSABTE
 16-11-2013

VIII CONGRÉS
 ASSOCIACIÓ
 CRISTIANISME AL SEGLE XXI

COM VIURE
 LA FE
 EN UN MÓN
 EN CANVI

Sovint ens preguntem què hauria d'aportar la fe cristiana a un món en canvi. Dit d'una altra manera: com hem de viure la fe en aquest món que ens sorprèn per inesperat. Com hem d'acostar-nos a persones i grups amb altres valors i vivències, tot aportant-los el millor de la fe. Ha de prevaler el respecte per les noves formes de pensar, de viure i d'expressió, sense amagar, però, les pròpies creences i valors, ni fugir-ne. Moviments, grups, institucions, parròquies..., ens mostren diferents maneres de viure la fe en Jesucrist. Intentarem analitzar i destriar aquests models per veure allò que tenen de millor i que cal fer-ho saber.

PONÈNCIA 1 - *Xavier Alegre, S. J.* Viure el Regne com a experiència comunitària de la fe, des del catolicisme

La ponència abordarà els temes següents: el Regne de Déu, la missió de Jesús de Nazaret i compromís de l'Església; importància de l'aportació de les Comunitats Eclesials de Base llatinoamericanes per a una relectura o hermenèutica de la Bíblia en el món neoliberal globalitzat del «Nord»: la relació cabdal entre la vida i la Bíblia; el triangle hermenèutic en la interpretació de la Bíblia (C. Mesters): el pre-text (o situació econòmica, política i religiosa des de la qual el creient llegeix avui la Bíblia), el context (o l'aportació de la lectura comunitària eclesial) i el text (o l'escolta respectuosa del missatge bíblic); la Bíblia com a mirall, que ens ajuda a discernir l'actuació de Déu avui en el nostre món, no com a fòssil arqueològic; la recuperació del Jesús testimoniats pels Evangelis: anuncià que en ell s'apropava el Regne de Déu (Mc 1,15) com a acompliment del que Déu s'havia proposat amb Israel a l'Antic Testament: crear un món en el qual no hi hagi pobres perquè tothom comparteix, mostrant que un altre món, tant individualment com —sobretot— socialment, és possible i necessari (revelació del Déu alliberador i de l'Aliança a l'Antic Testament i al Nou Testament). En conseqüència, una Església que no posi prioritàriament signes clars i creïbles del Regne de Déu a la terra, en el seguiment de Jesús, no mereix el nom d'Església de Jesús.

PONÈNCIA 2 - *Pere Zamora* Viure el Regne com a experiència comunitària de la fe, des de l'Església evangèlica

El Regne de Déu ha estat i és un tema fonamental de la fe judeocristiana. Però, donada la seva pretensió de realització (sigui històrica o meta-històrica), ha esdevingut un dels temes fonamentals més revisats i més contextualitzats generacionalment a la llum de les diferents experiències de caràcter espiritual, social i polític. De fet, des del començament hi ha un salt entre la vivència paulina del Regne i la vivència jesuítica, fins i tot si defensem la plena continuïtat entre

ambdues. Això ho podem viure com una confusió o simple relativització del Regne, o bé com una pregària que cada dia ha de renovar la seva súplica: «Vingui el teu Regne!» Com a pregària honesta i profundament sentida per la comunitat de fe, el Regne de Déu trobarà la manera d'acostar-se a la nova realitat que ens toca viure. I el protestantisme, en teoria sempre obert a la Paraula renovada de l'Esperit, hauria de ser una de les comunitats de fe més acollidores de les noves manifestacions del Regne. I, efectivament, hi ha en el protestantisme indicis d'acolliment de les novetats, però també n'hi ha de forta resistència. També a la nostra generació i a la nostra comunitat protestant de fe el Regne s'haurà d'obrir pas.

PONÈNCIA 3 - *Begoña Román* Què cal fer davant la irresponsabilitat col·lectiva en aquest moment de tant sofriment? Que potser sóc jo qui se n'ha de fer càrrec?

«Que potser sóc jo el guardià del meu germà?», va contestar Caïn a Déu. La ponència se cenyirà a aquestes premisses:

- 1 Cal evitar tot discurs victimista, desesperançador i de nostàlgia patològica en les nostres societats desregudes. La fe també passa per creure en la nostra capacitat de perdonar-nos i de perdonar, i en la nostra capacitat de crear futur des de l'esperança i l'aprenentatge de la pròpia Església, estudis i comunicació del cristianisme.
 - 2 El principal testimoniats dels cristians passa per l'acció per la justícia des de l'amor, la qual cosa implica crear més sinèrgies i unions en les causes que ens mouen que en els motius religiosos que ens motiven (i que ens divideixen).
 - 3 Cal unir més esforços en els fins comuns, d'un món compartit just i solidari, amb altres, ateu furibunds inclosos: l'eficiència i el deure moral de ser intel·ligent així ho exigeixen.
 - 4 Cal millorar, cadascú des de la seva potència, el discurs sobre què fa el cristianisme del segle XXI, cosa que passa per millorar la defensa argumentativa de què vol dir ser cristià al segle XXI: què vol dir en concret ser una persona compromesa en les causes de l'amor universal i el combat contra tota forma d'exclusió i patiment.
 - 5 Treballar la humilitat tot recordant-nos que la fe no ens dóna cap privilegi ni seguretat, sinó que ens aboca a un misteri i una aposta pel sentit. La pregunta profunda pel sentit de tot plegat que no es ventila ràpidament ni des d'un mer «opi del poble», ni des de discursos donadors de seguretat a gent que busca escalfor psicològica.
- a Actuar com si Déu no existís, tot esperant amb fervor que no sigui en va l'esforç per fer-nos millors fent millor el món.
b Ser dignes que existeixi Déu: valents en els canvis, acollidors de la discrepància.
c El cristianisme és cívic i compromès en la vida quotidiana o quedarà aigualit.

PONÈNCIA 4 - *Itziar González* Què cal fer davant la irresponsabilitat col·lectiva en aquest moment de tant sofriment? Que potser sóc jo qui se n'ha de fer càrrec?

La fe és quelcom que a vegades s'associa a alguna cosa que «ve de dalt» i «que ve donada per la gràcia de Déu». Hi ha qui diu que en té i qui diu que no en té. Aquest «venir de dalt» ha fet que, molt sovint, les organitzacions de la nostra societat siguin concebudes piramidalment. La ponència se centrarà en el fet que, davant el desig d'«eixamplar la fe», cal tenir molta cura a fer-ho de manera tolerant i respectuosa. Els cristians són un sector de la societat, mai una secta. La seva fe, les seves creences i certes, prenen sentit en tant que són per compartir, en tant que són un bé que es vol «bé comú». Per això, la ponent parlarà també de la seva experiència en el disseny de noves estructures d'organització per a la construcció comunitària d'una societat més justa i igualitària. De la temptació de la verticalitat al bon «exemple» de l'horitzontalitat. De seguir la paraula de Déu a practicar l'amor pels altres. Del seguiment d'allò que ve de dalt i guia, al reconeixement de l'altre que des de la diferència està sempre a prop i ens acompanya.

BUTLLETA D'INSCRIPCIÓ →

Nom i cognoms	<input type="text"/>
Adreça postal	<input type="text"/>
Codi postal i població	<input type="text"/>
Telèfon / mòbil	<input type="text"/>
e-mail	<input type="text"/>

Preu d'inscripció **20 €** €

Dinar (optatiu) **15 €** €

Vull fer la reserva del llibre del congrés **15 €** + €

TOTAL €